

Posudek diplomové práce

Sicílie v románech Vitaliana Brancatiho,

kterou předložila Milena Vostálová

na oboru italianistika ÚRS FFUK,

Praha 2017

Milena Vostálová se rozhodla věnovat svou diplomovou práci spisovateli, jehož dílo si pozornost určitě zaslouží, a zbavit jej tak nálepky „menšího“ autora. Vitaliano Brancati patří do silné generace italských autorů narozených v prvním desetiletí 20. století, do generace, která dospívá v době, kdy se v Itálii dostává k moci fašismu (jeho vrstevníky byli třeba Alberto Moravia či Elio Vittorini) a rozhodně jej můžeme považovat za jednoho z jejích čelných představitelů. Je patrné, že k tématu přistupovala s osobním zaujetím, a že si Brancatiho dílo, včetně deníků a korespondence zevrubně prostudovala.

V úvodu autora zasazuje do širšího kontextu Sicílie a jejích autorů, což je chvályhodné, ale kapitola působí trochu povrchně a útržkovitě, zejména historický exkurz snad bylo lepší vynechat, než jej stáhnout do dvou odstavců. Výborná je naopak kapitola následující biografická, v níž se diplomatce podařila vytvořit skutečně plastický a faktograficky hutný spisovatelův portrét. Další tři kapitoly jsou analytické a zkoumají v chronologickém sledu tři největší Brancatiho romány: *Don Giovanni in Sicilia*, *Bell'Antonio* a *Paolo il caldo*. Zde si kladu otázku, zda upření pozornosti jen na romány bylo dobrou volbou. Pokud šlo zejména o postižení specifik Sicílie, pak je živějším materiálem Brancatiho novelistika. Ale to je samozřejmě jen poznámka na okraj.

K analýzám jednotlivých textů: bohužel tato část je velice nevyrovnaná. Je pravda, že sama úvodem avizuje, že třetímu románu se dostane menšího prostoru, ale nejde jen o disproporci, ale i o klesající kvalitu rozborů. Možná je na vině jistá schematičnost, kterou si pro analýzy tří děl zvolila: děj, čas, prostředí, postavy, témata, autobiografické prvky... a

která vytváří dojem určité monotonie a opakování. Zejména samostatné traktování jednotlivých postav ubírá těmto, u Brancatiho tak živým postavám náboj a celá analýza vytvoří dojem skládky, kde do sebe díly nezapadají. Nechci tím ale říct, že je to práce povrchní, či odbytá, spěch se projevuje až v kapitole poslední věnované románu *Paolo il caldo*. Diplomantka se prvním dvěma románům věnuje precizně, problém vidím v tom, že je příliš rozmělnuje a interpretace obrazu Sicílie z nich nevyznívá jasně.

Dojem z práce bohužel kazí absence závěru, v němž by diplomantka své dílčí výsledky shrnula a zhodnotila. To se děje jen v posledním odstavci stránkové kapitoly nazvané Závěr, a to je na tak rozsáhlou a bohatou práci málo.

Stylistická a úroveň práce je výborná, menší chyby jsou pouze v překladech citovaných úryvků.

Závěr: Zadání bylo bezesporu vyhověno a na práci je patrné, že je plodem pečlivého studia a příprav. Jak už jsem konstatovala, kvalita má sestupnou tendenci, a třebaže jsem některé pasáže velice ocenila, výsledek zůstal na půl cesty. To je důvod, proč práci, kterou k obhajobě samozřejmě doporučuji, navrhuji hodnocení **velmi dobře**.

V Praze dne 6. září 2017

PhDr. Alice Flemrová, Ph.D.

oponentka